

Zavolal to néstarší
při její polní práci:
»Pod', mý dítě, pod' domu,
pudeš za mně na vojnu!«

Já, tatíčko, nepudo,
já bojovat nebudo,
já so srce měkkýho,
já se bojím každýho.

Zavolal to prostřední,
to, keró měl srce k ní,
»Pod', mý dítě, pod' domu,
pudeš za mně na vojnu!«

Já, tatíčko, nepudo,
já bojovat nemůžo,
já so srce měkkýho,
nezabijo žádnýho.

Zavolal to némlačí,
to, keró měl néračí:
»Pod', mý dítě, pod' domu,
pudeš za mně na vojnu!«

Já tatíčko, já pudo,
já bojovati budo,
já so srce tvrdýho,
nebojím se žádnýho.

Dež jí vlase stříhale,
vobě sestře plakale:
»Proč nade mnó plačete,
dež bojovat nechcete?«

Dež na koňa sedala,
paláš na bok připjala,
všem roko podávala,
na vojno se těšila.

Dež do vojne přijela,
tři sta Turků zajala;
podivil se císař pán,
jesli je to husar sám.

Jesli je to husar sám,
bode u mně věrné pán,
jesli je to husarka,
bode moja manželka.

83.

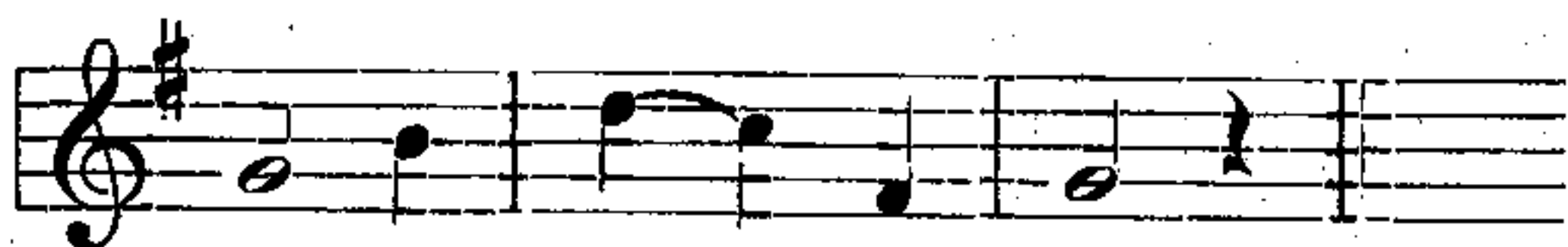
Z Líšně.

U Ve - ró - ne pod tém kop - cem, sto - jí tam Pi - jo - mont

se svém vojskem. Pan Hrade - cké po - čal psá - ti z U - her do

Čech, do Mo - ra - vy.

U Veróne pod tém kopcem
stojí tam Pijomont se svém vojskem.
Pan Hradecké počal psáti
z Uher do Čech, do Moravy.

Jedna sestra bratra měla,
do vojne ho posílala:
»Běž, bratříčko, běž do vojny,
pomáhé tam císařovi.«